

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (2-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3447

2-дарс.

МАТННИНГ ДАЛИЛЛАРИ

1-Матн:

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозга киришишни хоҳласалар ният қилардилар.

1-Матннинг далиллар:

لُوقِي دِيغَس نَبِيَّ حَيُّ تَعَمَّسَ لِقَابِ اَهْوَالِ ذُبَعِ اَنْ تَدَحَّ دِيغَس نَبِيَّ تَقُ اَنْ تَدَحَّ-١
رَمَعُ تَعَمَّسَ لُوقِيَّ يَثِي لَلِصَّاقِ وَ نَبِيَّ مَقْلَعِ عَمَّسَ اَنْ مِي هَارِبِ اَنْ نَبِيَّ دَمَّحُم يَنْ رَبَّحِ اَنْ
مَلَّسَ وَ هَيَّ لَعَلَّ اَنْ لَلِصَّاقِ لُوقِيَّ تَعَمَّسَ لُوقِيَّ هَنْ لَلِصَّاقِ اَنْ نَبِيَّ
و لُوقِيَّ لَلِصَّاقِ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ
اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ

1. Умар розияллоҳу анҳудан марфуъ ҳолда ривоят қилинади: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деяётганларини эшитдим:

«Албатта, амаллар ниятга боғлиқдир. Ҳар бир одамга ният қилгани бўлади. Кимки дунё учун ҳижрат қилса, унга эришади. Хотин учун бўлса, уни никоҳлаб олади. Бас, унинг ҳижрати – нима учун ҳижрат қилса, шунинг учун бўлади».

Бу ҳадисни “Сихоҳ” соҳиблари келтиришган. Имом Молик, Имом Муҳаммад ибн Ҳасан ва Имом Аҳмад ривоятида ҳам келган. “Назм ул умаат”. 2/87.

٢ شَمَّعَ اَلنَّبِيَّ عُرَّةَ اَزْ اَنْ تَدَحَّ، وَرَمَعُ نَبِيَّ عُرَّةَ وَ اَعْمَ اَنْ تَدَحَّ، دِي دَرَّ اَلرُّضَّ اَلنَّبِيَّ دَمَّحُم اَنْ تَدَحَّ-٢
عَدَا لِبِ رِيَّ اَنْ تَدَحَّ اَوْ دَوَّعَتْ: لَقِ اَقْلَ لَلِصَّاقِ اَنْ تَدَحَّ عَصَّ اَلْبِ اَنْ تَدَحَّ، عَرَامُ عُنَّ
اَللَّصَّاقِ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ اَنْ تَدَحَّ

2. Абдуллоҳ (ибн Масъуд) розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “**Яхшиликка одатланинглар, албатта яхшилик одат биландир.**”

Намозда ниятларингизни муҳофаза қилинг”, дедилар”. Бу ҳадисни Табароний “Кабир”да ривоят қилган. Унинг рижоллари саҳиҳдир. Мажмаъуз завоид 1/181.

Чунки намоз ибодатдир. Ибодат Аллоҳ учун мутлақ ихлос билан амал қилишдир. Ихлос эса фақат ният билан ҳосил бўлади. Демак, намоз учун ниятнинг шарт бўлиши вожибдир. Эълоус Сунан 2/149.

→Фоида: Ҳофиз ибн Қаййим Жавзийя роҳматуллоҳи алайҳ айтади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан хоҳ саҳиҳ йўл билан бўлсин ва хоҳ заиф йўл билан бўлсин у зотнинг намозга киришиш олдидан **“ушбу намозни ўқийман”** дейишлари собит бўлмаган. Бу бирор саҳобалардан ва тобеъинлардан ҳам собит бўлмаган. Балки у зот соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намозга турсалар такбир айтишлари нақл қилинган. Бу эса (яъни тилда фалон намозни ўқийман дейиш) бидъатдир”.

Баъзи фуққаҳолар ниятни тил билан зикр қилишни мувоҳ санаганлар. Чунки унда қалб амалини рўёбга чиқариш ва васвасани кетказиш бордир. Умар розияллоҳу анҳунинг овоз чиқариб ният қилаётган кишига одоб беришлиги ривоят қилинган. Буни ниятни жаҳрий қилаётган кишига зажр қилинган, дея ҳамл қилинади. Аслида тил билан ниятни зикр қилишнинг ҳечқиси йўқдир. Хусусан тобеъин розияллоҳу анҳумларнинг замонларидан кейинги даврларда қалблар кўп нарсалар билан машғул бўлиб қолди. Шунда айрим уламолар қалбдаги ниятни тил билан тасдиқлаб олишнинг зарари йўқ, дейишган.

2-Матн:

Кейин аввало икки қўлларини токи икки қулоқлари юмшоғи баробаригача кўтариб.

2-Матннинг далиллар:

يَفْلَحُ مَنْ دَنَى حَيْدَى دَيْ عَفَرَ مَسْوَهِ لَعْلَلِ لَيْلِ صَيَّبِ نَلِ أَرْهَنْ أَرْجُحْ نَبَلِ لَأَوْ نَعِ ۱-
مُسْمُومٌ دَمَحٌ أَوْ ر (هَي نَذَا لِي حَامِحْ فَصَو) رَبَّكَ وَهَذَا لَصَلِ

1. Воил ибн Ҳужрдан ривоят қилинади. У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни намозга киришаётганларида икки қўлларини кўтариб такбир айтаётганларини кўрган экан. (Ровийлардан Ҳаммом икки қўлини қулоғи баробаригача кўтариб сифатлаб берди). Аҳмад ва Муслим ривояти 1/173.

عَنْ مِصْعَبِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنْ عَدَاتِ بْنِ عَدَاةٍ عَنْ أَبِي أَنَسٍ دَحَّ، يَرْدُ حَجَّ لِمَا كُتِبَ أَنْ يَنْتَدِحَ -
هِيَ دَعَاةٌ رَبِّكَ أَنْ تَكُنْ مَلْسُوهٌ لَعَلَّ يُلْصِقُ لَلْوَسْرِ أَنْ تُرِيَّ وَحَلَّ النَّبِ كَلَامِ
هِيَ نُدْأُ عُرْفِ مَهَبِ دَاخِيَّ تَحَى خُةً أَوْ يَفَوَ، هِيَ نُدْأُ مَهَبِ دَاخِيَّ تَحَى

2. Молик ибн Хувайрисдан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон (намозга киришишда) такбир айтсалар икки қўлларини икки қулоқлари баробаригача кўтарар эдилар”. Бошқа ривоятда: “Иккисини икки қулоқларининг бўлақларигача кўтарар эдилар” дейилган. Имом Молик ривояти 4/168. (Осорус Сунан 1/163да ҳам келтирилган).